

Sygn. akt I C 540/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 22 marca 2016 roku

Sąd Rejonowy Gdańsk -Północ w Gdańsku Wydział I Cywilny

w składzie :

Przewodniczący SSR Agnieszka Piotrowska

Protokolant sekr. sąd. Katarzyna Warzocha

po rozpoznaniu w dniu 22 marca 2016 roku

sprawy z powództwa M. W.

przeciwko (...) Bank Spółka Akcyjna we W.

o pozbawienie tytułu wykonawczego wykonalności

oddala powództwo.

Sygn. akt I C 540/15

UZASADNIENIE

Powód M. W., pozwem wniesionym w dniu 25 marca 2015 r. przeciwko pozwanemu (...) Bank S. A. we W., wystąpił o pozbawienie wykonalności tytułu wykonawczego w postaci bankowego tytułu egzekucyjnego Nr (...) -11-2010-WR z dnia 17 listopada 2010 r., wystawionego przez (...) Bank (...) Spółkę Akcyjną z siedzibą we W., któremu mocą postanowienia z dnia 16 lutego 2011 r. wydanego w sprawie XIII 1 Co 8445/10 Sąd Rejonowy Gdańsk-Północ w Gdańsku nadał klauzulę wykonalności.

W uzasadnieniu powód stwierdził, że w dniu 7 grudnia 2007 r. zawarł z bankiem umowę kredytową nr (...), w związku z którą wystawiony został powołany bankowy tytuł egzekucyjny, jednakże wniosek o nadanie klauzuli wykonalności przedmiotowemu tytułowi złożony został już po upływie 3-letniego terminu przedawnienia. Ponadto (alternatywnie) umowa wygasła na skutek upływu terminu na jaki została zawarta, a w konsekwencji wygasło również zobowiązanie do spłaty kredytu wraz z odsetkami, stając się zobowiązaniem naturalnym, które bez jego zgody nie może być egzekwowane.

W odpowiedzi na pozew pozwany wniósł o oddalenie powództwa oraz nieobciążanie kosztami postępowania pozwanego. Pozwany wskazał, że wskazana w pozwie umowa była umową o przyznanie limitu kredytowego i wydanie karty kredytowej. Powód w okresie od 7 grudnia 2007 r. do 23 lipca 2009 r. przy użyciu przedmiotowej karty dokonał wielu transakcji, których kwoty, wraz z odsetkami i innymi kosztami składają się na roszczenie objęte bankowym tytułem egzekucyjnym. Złożenie wniosku o nadanie klauzuli wykonalności wystawionemu w związku z tą umową bankowemu tytułowi egzekucyjnemu doprowadziło do przerwy biegu przedawnienia, ponieważ pozwany złożył przedmiotowy wniosek przed upływem okresu 3 lat od wymagalności roszczenia, a nawet przed upływem 3 lat od zawarcia umowy. Do wygaśnięcia umowy natomiast nie doszło, bowiem ulegała ona automatycznemu przedłużaniu na kolejne okresy, została ona powodowi wypowiedziana w 2010 r. Pozwany wskazał też, że objęte tytułem świadczenie jest obecnie egzekwowane w drodze egzekucji komorniczej.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 7 grudnia 2007 r. pomiędzy (...) Bank (...) S. A. we W. a M. W. zawarta została umowa nr (...) o przyznanie limitu kredytowego i wydanie karty kredytowej.

/ **dowód** : umowa o przyznanie limitu kredytowego i wydanie karty kredytowej – k. 5-7 akt XIII 1 Co 8445/10 Sądu Rejonowego Gdańsk-Północ w Gdańsku/

W dniu 17 listopada 2010 r., wystawiony został bankowy tytuł egzekucyjny nr (...)17/11/2010/WR, obejmujący zobowiązania wynikające z ww. umowy.

/ **dowód** : bankowy tytuł egzekucyjny – k. 4 akt XIII 1 Co 8445/10/

W dniu 4 grudnia 2010 r. (...) Bank (...) S. A. we W. wystąpił o nadanie powołanemu bankowemu tytułowi egzekucyjnemu tytułu wykonalności.

/ **dowód** : wniosek o nadanie klauzuli wykonalności – k. 2-3 akt XIII 1 Co 8445/10, koperta – k. 25 akt XIII 1 Co 8445/10/

Postanowieniem z dnia 16 lutego 2011 r., wydanym w sprawie XIII 1 Co 8445/10, Sąd Rejonowy Gdańsk-Północ w Gdańsku nadał temu bankowemu tytułowi egzekucyjnemu klauzulę wykonalności.

/ **dowód** : postanowienie o nadaniu klauzuli wykonalności – k. 26 akt XIII 1 Co 8445/10/

Pozwany (...) Bank S. A. we W. jest następcą prawnym (...) Bank (...) S. A. we W..

/ **dowód** : informacja odpowiadająca odpisowi aktualnego z Rejestru Przedsiębiorców Krajowego Rejestru Sądowego – k. 46-50/

Sąd zważył, co następuje:

Stan faktyczny w niniejszej sprawie Sąd ustalił na podstawie dokumentów zgromadzonych w aktach niniejszej sprawy, oraz w aktach sprawy XIII 1 Co 8445/10 Sądu Rejonowego Gdańsk-Północ w Gdańsku. Dokumenty te nie budziły żadnych wątpliwości Sądu co do ich wiarygodności i prawdziwości, zwłaszcza iż część z nich miała walor dokumentów urzędowych.

Powództwo nie zasługiwało na uwzględnienie. Powód, wbrew ciężącemu na nim z mocy art. 6 k.c. i art. 232 k.p.c. obowiązkowi, nie udowodnił zasadności swojego żądania.

M. W. roszczenie swoje opierał z jednej strony na twierdzeniu o przedawnieniu roszczenia, a z drugiej – na twierdzeniu o wygaśnięciu zobowiązania na skutek upływu czasu, na który zawarta została źródłowa dla tego zobowiązania umowa kredytu, wskazując jednocześnie, że stało się ono zobowiązaniem naturalnym, które bez jego zgody nie może być egzekwowane.

Odnosząc się do powyższego, w pierwszej kolejności należy się odnieść do zarzutu przedawnienia.

Jako że 10-letni termin przedawnienia przewidziany w art. 125 § 1 k.c. nie znajduje zastosowania do roszczeń stwierdzonych bankowym tytułem egzekucyjnym zaopatrzonym w klauzulę wykonalności (zob. uzasadnienie uchwały Sądu Najwyższego z dnia 16 stycznia 2004 r., III CZP 101/03), przedawniają się one w terminie 3-letnim (art. 118 k.c.), który po przerwie wywołanej wnioskiem o nadanie klauzuli wykonalności biegnie na nowo (art. 124 § 1 k.c.) od ukończenia postępowania klauzulowego.

Jak wynika ze zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego, wniosek o nadanie klauzuli wykonalności złożony został przed upływem 3 lat od zawarcia umowy, a tym samym również przed upływem 3 lat od daty wymagalności poszczególnych kwot składających się na roszczenie banku wobec powoda.

Do przedawnienia mogłoby ewentualnie dojść po upływie trzech lat od ukończenia postępowania klauzulowego, jednak powód w żaden sposób nie tej okoliczności nie wykazał, nie zaprzeczył też twierdzeniom pozwanego, że przeciwko powodowi toczy się od 2012r. do chwili obecnej postępowanie egzekucyjne. Tym samym należy przyjąć, że złożenie wniosku egzekucyjnego doprowadziło ponownie do przerwy biegu przedawnienia (art. 123 § 1 pkt 1 k.p.c.). Przez cały okres prowadzenia postępowania egzekucyjnego przedawnienie nie biegnie, a swój bieg rozpoczyna na nowo dopiero po uprawomocnieniu się postanowienia umarzającego egzekucję.

Odnosząc się natomiast do drugiego z argumentów powoda, podkreślenia wymaga, iż wygaśnięcie zobowiązania i uzyskanie przez zobowiązanie statusu zobowiązania naturalnego są odrębnymi zdarzeniami prawnymi. Wskutek wygaśnięcia zobowiązania, traci ono bowiem swój byt, to jest przestaje istnieć, natomiast zobowiązaniem naturalnym jest zobowiązanie istniejące, które uległo przedawnieniu (co nie jest w żadnym przypadku tożsame z jego wygaśnięciem), wobec czego dłużnik ma możliwość uchylenia się od jego zaspokojenia (art. 117 § 2 k.c.).

Wygaśnięcie zobowiązania M. W. wiąże wyłącznie z upływem terminu, na jaki zawarta została łącząca go z poprzednikiem prawnym pozwanego umowa. Jednakże, po pierwsze, upływ czasu, na jaki umowa została zawarta, nie stanowi co do zasady, a zwłaszcza w stanie faktycznym niniejszej sprawy, okoliczności prowadzącej do wygaśnięcia zobowiązania bez zaspokojenia interesu wierzyciela, może jedynie prowadzić do jego przedawnienia, które w niniejszej sprawie – jak wskazano powyżej – nie zaszło. Po drugie, powód nie wykazał, by przedmiotowa umowa wygasła z uwagi na upływ czasu, na jaki została zawarta, bowiem – jak wynika z treści umowy – nie określono terminu jej obowiązywania, a tym samym należy uznać, iż zawarto ją bezterminowo. W związku z tym należy uznać, iż obowiązuje ona nadal, bądź też – jak twierdzi pozwany – została powodowi wypowiedziana, co jednak również do wygaśnięcia zobowiązania wynikającego z tej umowy nie prowadzi.

Stosownie do art. 840 § 1 pkt 1 i 2 k.p.c. dłużnik może w drodze powództwa żądać pozbawienia tytułu wykonawczego wykonalności, w szczególności wówczas, gdy kwestionuje istnienie obowiązku stwierdzonego tytułem egzekucyjnym niebędącym orzeczeniem Sądu, jak też gdy po powstaniu tytułu egzekucyjnego nastąpiło zdarzenie, wskutek którego zobowiązanie wygasło. Powód jednakże, pomimo że to na nim z mocy art. 6 k.c. i art. 232 k.p.c. obowiązek taki spoczywał, nie wykazał, by nie istniał obowiązek stwierdzony bankowym tytułem egzekucyjnym, ani też by – już po jego wystawieniu – nastąpiło zdarzenie skutkujące wygaśnięciem zobowiązania.

W tym stanie rzeczy, działając na podstawie art. 840 § 1 pkt 1 i 2 k.p.c. a contrario, Sąd powództwo oddalił.

Zarządzenia:

1. (...)
2. (...)
3. (...)